
[2018-29-RE](#)

CAUSA 2018-29-RE

(Amorós Orell c/ Call Camp)

Número de registre 286-2018. Recurs d'empara

Aute del 12 d'octubre del 2018

BOPA núm. 62, del 24 d'octubre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 de setembre del 2018, per la representació processal de la Sra. Maria Àngels Amorós Orell, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-29-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2018;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

1. Arguments de la recurrent

- Després de reproduir la jurisprudència del Tribunal Constitucional sobre la naturalesa del recurs de súplica, la recurrent manifesta que l'aute d'inadmissió a tràmit no esmenta res sobre les accions penals que ha instat contra la part adversa, les quals tenen una clara incidència en el fet que les resolucions impugnades han tingut en compte proves testificals i documentals viciades o contaminades, en definitiva proves falses.

- Aporta com a fet nou la presentació, el 19 de juny del 2018, d'una querella criminal per la comissió d'un delictes de fals testimoni contra un dels testimonis de la part adversa, el qual havia participat l'any 2012 en la delimitació parcel·laria de diverses cases pairals amb finalitats cadastrals, i que

contradeia allò que havia reconegut en el passat.

- Les querelles presentades i que estan en curs d'investigació (la Batllia ha incoat les diligències prèvies respectives) tenen una clara incidència en la valoració de la prova efectuada per la jurisdicció civil.

- Considera que la doctrina dels fruits de "*l'arbre prohibit*", incorporada en el nostre dret ve a determinar la ineficàcia jurídica de les proves falses, que en cas de ser admeses, vulnerarien el dret a un procés equitable, establert a l'article 6.1 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

- Manifesta que el Tribunal Constitucional ha fet una valoració genèrica sense entrar a analitzar les vulneracions invocades i per tal com ha aportat un fet nou com és la incoació de diligències prèvies per part de la jurisdicció penal, demana al Tribunal Constitucional que revoqui l'aute d'inadmissió a tràmit, i, en el seu dia, atorgui l'empara sol·licitada "*reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries per a satisfer els seus drets fonamentals a la jurisdicció, a la defensa, i a la propietat privada*".

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. La jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional sobre l'admissió a tràmit dels recursos de súplica és constant i ininterrompuda. A tall d'exemple i com a resum recordem l'aute del 19 de gener del 2015, recaigut en la causa 2014-37-RE: "*l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret nous. Si aquests elements no es duen al coneixement del Tribunal Constitucional, aquest no pot acceptar el recurs de súplica*".

Per tant, els recursos de súplica només poden ser admesos a tràmit pel Tribunal Constitucional si s'invoquen uns nous elements de dret o uns fets que no fossin coneguts en el moment en què es va presentar el recurs d'empara, però aquest no és el cas.

2.2. El nou argument factual al·legat és la interposició d'unes querelles criminals. Es tracta d'unes querelles criminals per un presumpte delictes de fals testimoniatge presentades de manera anterior o simultània a la presentació del recurs d'empara. El recurs d'empara va ser interposat, el 19 de juny del 2018, per la vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a la defensa, protegits per l'article 10 de la Constitució. I en aquesta mateixa data la recurrent va interposar la segona de les querelles criminals (fet que ja cita en l'escrit de recurs d'empara).

Les dues querelles presentades van donar lloc, el 30 de maig del 2018, a la incoació de diligències prèvies contra dues persones, i més endavant, el 26 de juny del 2018, també contra una altra persona, unes diligències prèvies que han estat acumulades mitjançant l'aute de la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia. Així, doncs, la recurrent no desconeixia els fets, sinó que es tracta d'uns actes de la recurrent realitzats després d'haver conegut la sentència del 30 de gener del 2018 del Tribunal Superior de Justícia i, en especial, d'un acte de realització no posterior sinó simultani a la interposició del recurs d'empara en data 19 de juny del 2018.

Per tant, el fet al·legat per la recurrent (al menys un d'ells) no havia arribat al seu coneixement després de la interposició del recurs d'empara. L'exigència de ser un fet posterior (o anterior però desconegut) no es produeix.

2.3. Si el fet nou consisteix en l'aprovació per part de la Batllia de la pràctica de diligències prèvies, aquest és un fet que no pot tenir més amplitud que aquella que li és pròpia: ser unes diligències prèvies. Malgrat la incidència que podria tenir la resolució de les querelles presentades, el fet nou al·legat per la recurrent no és una resolució judicial, sinó la interposició per la lliure voluntat de la recurrent de dues querelles criminals que estan en fase de diligències prèvies.

En el judici plantejat sobre el debat relatiu a la propietat de les terres en discussió, el jutge ordinari, després de la pràctica de la prova, va dictar una sentència aplicant la legislació ordinària. El Tribunal Constitucional no és competent per substituir els òrgans judicials en l'aplicació de la llei ordinària. En tot cas, el Tribunal constata que no es tracta d'un fet nou que desconeixia la recurrent, sinó d'un acte de la recurrent mateixa efectuat de manera simultània a la presentació del recurs d'empara. Els òrgans judicials ordinaris resoldran les querelles criminals interposades amb els efectes escaients en la resolució final del litigi civil, competència, que en tot cas, els correspon. Aquest Tribunal Constitucional reitera que no és una tercera instància, ni un òrgan de la jurisdicció ordinària competent per aplicar la legalitat ordinària.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Maria Àngels Amorós Orell contra l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-29-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'octubre del 2018.

Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Magistrat

Isidre Molas Batllori